

[Jens Chr. Christensen.]

nes første behandling statsministerens ord, der var udtalt kort tid i forvejen; statsministeren sagde, at alene det sidste år havde forholdene i fællesmarkedet betydet en indtægtsnedgang for dansk landbrug på over 200 mill. kr., og føjede til, at dette var et forhold, der desværre måtte forventes yderligere forværret i den kommende tid. Efter en sådan udtalelse var det naturligt, at landbrugserhvervet ventede forståelse hos den høje regering.

Derfor er regeringens optræden blevet en stor skuffelse. Derfor breder den opfattelse sig, at regeringens helhedsløsning er et diktat, som antagelig LO står bagved. Tror man da virkelig i LO, såvel som inden for regeringen, at landbruget alene kan bære de byrder, som Danmarks udelukkelse af fællesmarkedet fører med sig for erhvervet? Alle ansvarlige i dette land håber på, at sammenbruddet af markedsforhandlingerne skal vise sig at være af forholdsvis kort varighed, men så længe det står på, er det tvungende nødvendigt at yde landbrugserhvervet en direkte støtte fra det øvrige samfund.

Alle ansvarlige må også erkende, at EFTA, den såkaldte frihandels sammenslutning, så godt som intet betyder for vort landbrug. Vi må vistnok erkende, at denne vej kun er brolagt med skuffelser. Når alle ved, hvor livsnødvendigt det er for hele vort samfund, at landbrugets valutaskabende muligheder opretholdes, burde det stå klart for enhver, hvor nødvendigt det må være for os alle, at landbrugets produktionsapparat holdes i orden.

Som allerede nævnt har den højtærede statsminister peget på landbrugets direkte tab i forbindelse med markedsproblemerne. Dertil kommer den forhøjelse af hele udgiftsniveauet, der er blevet en følge af januarpristallets stigning, samt følgen af de udgiftsstigninger, den såkaldte helhedsløsning medfører. Når disse forskellige ting for en 2-årig periode er opgjort til at blive for det, vi gennemfører i disse dage, ca. 1 milliard kr., januarpristallets 600 millioner, som hele udgiftsniveauet vil stige med, samt det direkte tab, som også den højtærede statsminister opgjorde til 200 millioner for landbrugserhvervet, behøver man ikke at være nogen stor regnemester for at kunne

se, at det alene må forværre landbrugets stilling med mange hundrede mill. kr. Der til kommer, som vi pegede på ved første behandling, at dansk landbrug har været bagefter i indtjeningsmuligheder sammenlignet med de øvrige befolkningsgrupper. Det må derfor være i alles interesse, når venstre i sin mindretalsudtalelse i betænkningen gør opmærksom på, at der i den øjeblikkelige situation bør stilles så store midler til rådighed, at erhvervets likviditet omgående forbedres.

Jeg har her peget på den forringelse af erhvervets likviditet, der har fundet sted, siden de nugældende landbrugslove blev gennemført, samt den forringelse, de love, regeringen og folketinget gennemfører, i disse uger, vil medføre. Men det er der overhovedet ikke taget hensyn til. Man har heller ikke taget hensyn til, at landbruget i forvejen var bagefter.

I betænkningen peger venstre også på den forringelse, der gennemføres i kornloven. Deputationer, som udvalget modtog fra De samvirkende Svineslagterier, understregede kraftigt, hvilken betydning en ajourføring af kornlovens priser ville have for hele vort anstrengte baconmarked, og jeg må måske sige til det ærede medlem hr. Carl Petersen, at han fuldkommen må have misforstået de udtalelser, som denne deputation fremsatte. Den ønskede nemlig en forhøjelse af kornlovens priser, således at vi derigennem kunne gennemføre en vis begrænsning af produktionen med det for øje at opretholde priserne på vort baconmarked.

Jeg pegede for øvrigt ved lovforslagets første behandling på det rimelige og det naturlige i, at kornlovens priser ikke mindst med hensyn til brødkornet blev ajourført med den prisstigning, der har fundet sted i de 3-4 år, vi nu har haft de gældende priser på rug og hvede. Også det har regeringen og flertallet afvist. Noget tilsvarende gælder behandlingen af rapsloven, en ganske simpel ændring af loven, således at margarinefabrikkerne blev tvunget til at opfylde det, der var lovens indhold, og det blev afvist.

I betænkningen peger venstre også på, at vi ønsker en yderligere afvikling af de byrder, der endnu hviler på produktionsapparatet i form af ejendomsskatter, det